SPØRSMÅL DU IKKE KAN KOMME UTENOM

JOHN BLANCHARD

SPØRSMÅL DU IKKE KAN KOMME UTENOM

JOHN BLANCHARD

BIBELSK BIBLIOTEK
Rådhusgaten 23
4614 Kristiansand, Norge

© Bibelsk Bibliotek

ISBN 82-92098-00-3

Originalens tittel: ULTIMATE QUESTIONS
© Evangelical Press 1987

Bibelsitatene er hentet fra BIBELEN – Den Hellige Skrift, Norsk Bibel A/S 1988
Oversatt av Einar Sjøen Karmøy.

Dette heftet er også utgitt på afrikaans, albansk, bulgarsk, kinesisk, kroatisk, tsjekkisk, nederlandsk, engelsk, estisk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, italiensk, japansk, latvisk, makedonsk, mongolsk, polsk, portugisisk, romansk, russisk, serbisk, setswana, slovakisk, slovensk, spansk, tagalog, thailandsk, tyrkisk, ukrainsk, vietnamesisk, welsk og zulu.

Fotografiene er reprodusert med tillatelse fra følgende personer og selskaper:
John Blanchard (Side 8,13,18,19,21,23-25,27,29,30)
Malcolm Boulton (Side 3)
J. Allen Cash Photo Library (Omslag, side 4,6,9,22)
Bob Obbard (Side 10,11,14,16,20)
Pictorial Press (Side 12)
Rex Features Ltd. (Side 26)
Science Photo Library (Side 5)
Syndication International (Side 15)
Clifford Tanner (Side 7,17,28)
Printed in Singapore by SNP SPrint Pte Ltd

Livet er fullt av spørsmål. Noen er trivielle, noen mer alvorlige – og noen særdeles viktige.

Endatil mens du leser disse ordene kan du kanskje sitte der med ubesvarte spørsmål omkring din helse, din økonomiske situasjon, jobben din, familien din eller framtida di.

Men de viktigste, de helt uunngåelige spørsmål, de dreier seg om Gud og ditt forhold til ham. Intet i livet er viktigere enn dette. God helse, økonomisk trygghet, sikkert og varig yrke, tilfreds familie og en håpefull framtid er alle ting som mennesker ønsker seg. Men til og med disse er midlertidige og blir til sist uten mening dersom du ikke har et levende samfunn med Gud, et som er avgjort og sikkert – og som vil vare for evig.

På de følgende sider vil du finne ut hvorfor et slikt samfunn er så avgjørende viktig – og hvordan det er mulig å få det.

Spørsmålene som følger er de alvorligste og viktigste som noen kan stille. Svarene er de som hvert eneste menneske har bruk for.

Vennligst les grundig og nøyaktig gjennom disse sidene – om nødvendig mer enn én gang.

Du har ikke råd til å gå glipp av budskapet de inneholder.

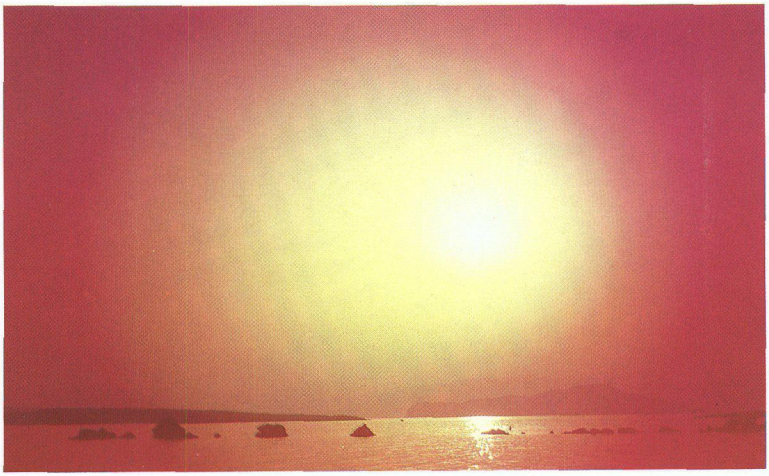

Er der noen der?

Dette er det grunnleggende spørsmål. Dersom Gud ikke eksisterer, da er det meningsløst å lete etter ham, *for den som kommer til Gud, må tro at han er til.*[1] Selv om det er umulig å "bevise" Guds eksistens på matematisk vis, så er bevismaterialet svært overbevisende.

Ta for eksempel det at universet eksisterer. Å kalle dette et resultat av en "tilfeldighet" reiser mange spørsmål – og besvarer ingen. Det samme er tilfelle med den såkalte "Big Bang"-teorien. Hvor kom for eksempel råmaterialet fra? Ikke en gang en enorm eksplosjon – et "big bang" – kan lage noe av ingenting! Evolusjonsteorien har fått stor utbredelse, men er likeså svak som den er utbredt. Hvordan kan "intet" utvikles til "noe", for ikke å snakke om å bli til alle de forunderlig komplekse former av liv som finnes på jorden?[2]

Alle andre teorier er likeså sårbare. Den eneste tilfredsstillende forklaring er denne: *I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.* Vår verden er ikke det tilfeldige resultat av et gigantisk slumpetreff av omstendigheter som involverte ingredienser som "alltid har vært der". I stedet er det slik *at verden ble formet ved Guds ord, så at de ting som sees, ikke ble til av de synlige ting.* Det skapte hadde en begynnelse, og det var Gud som brakte det hele i eksistens. *Han talte, og det skjedde, han bød, og det stod der.*

Dette faktum blir ytterligere forsterket gjennom den forunderlige orden og design som kan sees overalt, og gjennom de universelle lover som holder alt sammen, fra den enorme utstrekning i det ytre rom til de minste mikroskopiske organismer. Men design er avhengig av en designer og lover er avhengig av en lovgiver – og Gud er begge deler! Gud *gjorde verden og alt som er i den – siden han er Herre over himmel og jord.*

Men det største "skapelsesbevis" er mennesket selv. Ulikt andre levende skapninger har mennesket noe vi kaller "personlighet". Det gjør intelligente valg, har en samvittighet og kan skille mellom rett og galt. Det er i stand til å elske og kjenne medlidenhet. Fremfor alt har mennesket instinkt og evne til gudsdyrkelse. Hvor fikk det slike kvaliteter? Verken evolusjon eller et skred av tilfeldigheter kunne ha produsert noe slikt. Det klareste svaret er dette: *Gud Herren formet mennesket av jordens støv, og blåste livets ånde i hans nese, og mennesket ble til en levende sjel.* Mennesket er ikke en tilfeldighet. Det er *virket på forferdelig underfull vis* av Skaperen av universet.

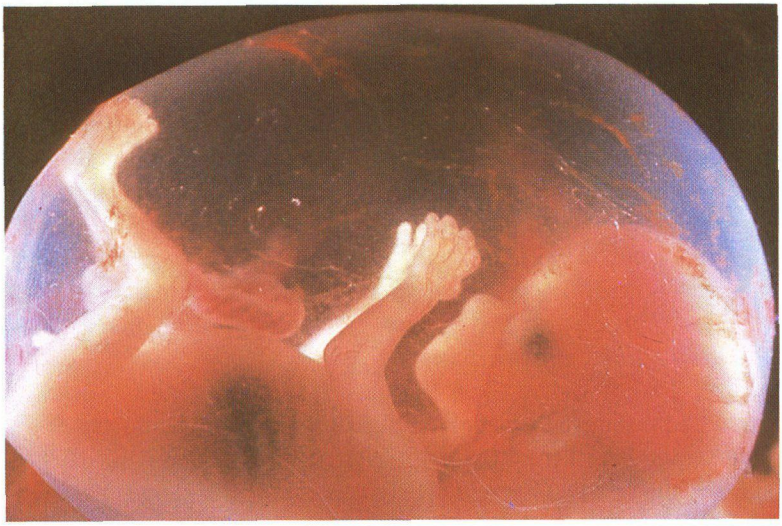

[1] Alle ord i kursiv (utenom boktitler) er sitater fra Bibelen som vist på side 32

[2] Dette er et omfattende og vanskelig tema, som er umulig å ta opp her. Dersom utviklingslæren er et ekte problem for deg, da les From Nothing to Nature av professor E. H. Andrews (Evangelical Press).

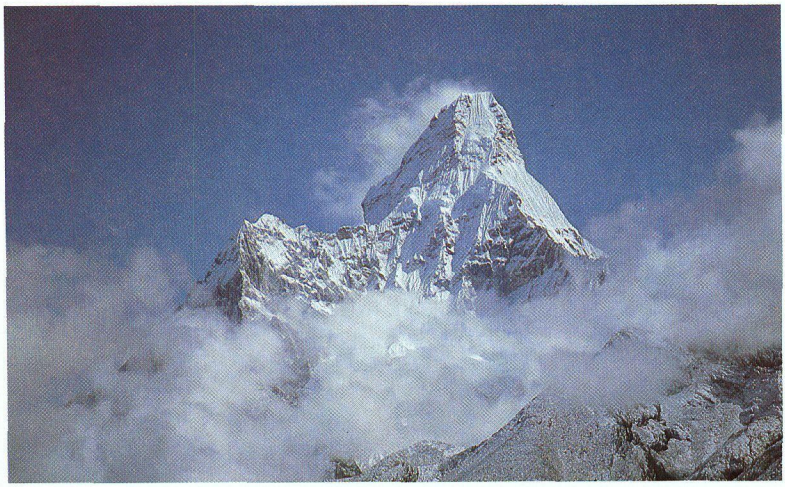

Sier Gud noe?

Spørsmålet er livsviktig. Overlatt til oss selv er vi fullstendig uvitende om Gud. *Kan du fatte Gud med din forstand? Eller kan du finne ut hvor den Allmektige har sin grense?* Gud er langt over vår fatteevne, og vi er avhengige av at han selv åpenbarer seg for oss.

En måte han gjør dette på er gjennom skaperverket. *Himlene forteller Guds ære, hvelvingen forkynner hans henders verk.* Selve størrelsen på universet og dets forbausende harmoni, variasjon og skjønnhet åpenbarer en god del om Gud som skapte det. I skaperverket viser Gud sin veldige kraft, ærefryktinngytende intelligens og sin briljante fantasi. *For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger, for at de skal være uten unnskyldning.*

Når vi kommuniserer med hverandre er vi sterkt avhengige av ord. Gud taler også til mennesker gjennom ord – Bibelens ord. Nesten 4000 ganger bare i det Gamle Testamente (500 ganger i de fem første bøkene) vil du finne uttrykk som: "Herren talte", "Herren bød" og "Herren sa". Dette er grunnen til at det blir sagt at Skriftens ord aldri er *brakt fram ved menneskers vilje, men de hellige Guds menn talte drevet av den Hellige Ånd.*

Ikke i noen annen litteratur kan vi finne mengdevis av klare og detaljerte profetier framsatt av mennesker som sa de talte på vegne av Gud, og hvor disse profetiene senere har gått i oppfyllelse helt bokstavelig. Sjansene for at dette skulle skje ved tilfeldigheter er alt for små til å bli tatt alvorlig.

Til dette kommer Bibelens virkning på menneskers liv. Millioner av mennesker har i løpet av tusener av år gjennom personlig erfaring vist at *Herrens lov er fullkommen, den styrker sjelen. Herrens vitnesbyrd er trofast, det gjør den enfoldige vis. Herrens forskrifter er rette, de gleder hjertet. Herrens bud er rent, det opplyser øynene.*

Etter 2000 år har ingen ekspert på noe felt klart å motbevise et eneste utsagn i Bibelen.[1] Grunnen er denne: *Hele Skriften er inspirert av Gud.* Vi bør derfor ta i mot Ordet *ikke som et menneske-ord, men som det i sannhet er, som Guds ord.*

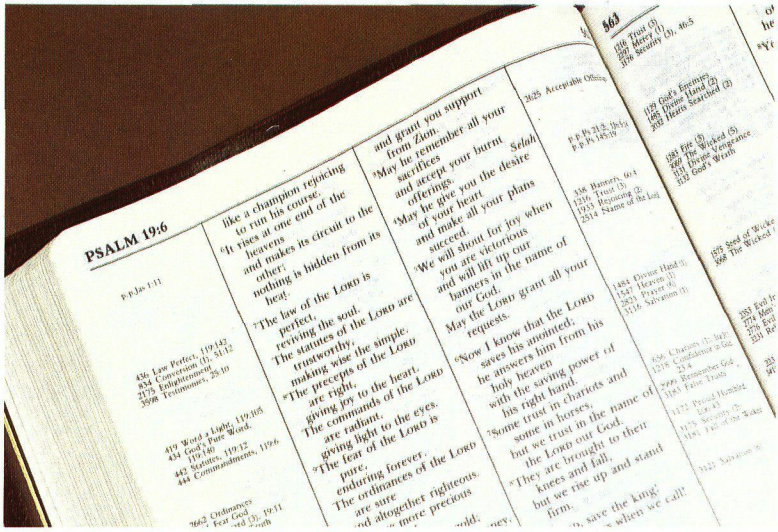

[3] Dersom du har alvorlige spørsmål om Bibelen, da kan du lese Nothing but the Truth av Brian Edwards (Evangelical Press)

Hvordan er Gud?

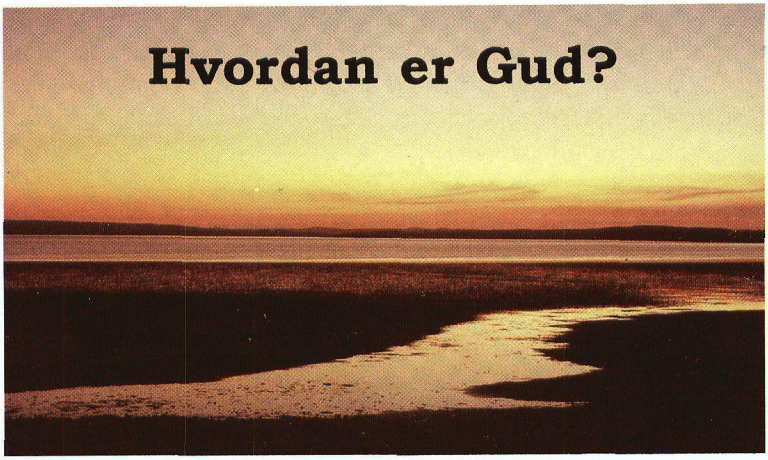

Dette er selvsagt det neste spørsmål som vi står overfor. Å medgi at Gud eksisterer er én ting, men å anerkjenne ham på den alminnelige måten som Gud taler til oss på ved skapelsen og gjennom bladene i Bibelen er noe annet. Men vi trenger å vite mer: Hvordan er egentlig Gud?

Bibelen gir oss mange klare og entydige svar på dette meget viktige spørsmål. Her følger noen av dem:

Gud er en person. Gud er ikke en "ting", kraft eller innflytelse. Han tenker, føler, ønsker og handler på måter som viser at han er et levende personlig Vesen. Men han er ikke bare "mannen der oppe" eller en slags "supermann". *Men Herren er Gud i sannhet. Han er en levende Gud og en evig konge.*

Gud er én. Der er bare én sann Gud. Han sier: *Jeg er den første, og jeg er den siste, og foruten meg er det ingen Gud.* Likevel har Gud åpenbart seg selv som en "treenighet" av tre personer – Faderen, Sønnen (Jesus Kristus) og den Hellige Ånd, som hver av dem er sann Gud helt og fullt og på samme vis. Bibelen taler om *Gud Faders ære (herlighet)*, den sier at *Ordet (Jesus Kristus) var Gud*, og den taler om *Herrens Ånd*. Mens der bare er én Gud, er der altså tre personer i guddommen.

Gud er ånd. Han har ingen fysiske dimensjoner. Han har ingen kropp, og heller ikke noen karakteristiske trekk som kan defineres

ved bruk av størrelse eller form. *Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet.* Dette betyr at Gud er usynlig. *Ingen har noensinne sett Gud.* Det betyr også at Gud ikke er bundet til et sted om gangen, men at han er overalt hele tiden: *Fyller jeg ikke himmelen og jorden? sier Herren.* Helt utenom alt annet betyr dette at Gud er fullt klar over alt som hender over alt. Dette inkluderer ikke bare alt du gjør og sier, men også enhver tanke som passerer gjennom hodet ditt.

Gud er evig. Gud har ingen begynnelse. Sagt med Bibelens ord: *Fra evighet til evighet er du, Gud.* Der har aldri vært en tid da Gud ikke eksisterte, og der vil heller aldri komme til å bli noen tid hvor han ikke kommer til å eksistere. Gud beskriver seg selv som den *som er og som var og som kommer*. Og han forblir den samme i all evighet: *Jeg, Herren, har ikke forandret meg.* Alt som Gud noensinne har vært, er han fortsatt, og han kommer alltid til å være det.

Gud er uavhengig. Hvert eneste annet levende vesen er avhengig av andre mennesker eller ting, og framfor alt av Gud – men Gud er fullstendig uavhengig av sitt skaperverk. Han kan overleve på egen hånd. Han lar seg ikke *tjene av menneskehender som om han trengte til noe. For det er han selv som gir alle liv, ånde og alle ting.*

Gud er hellig. *Herlig i hellighet, forferdelig å lovprise*. Det er ikke mulig å finne noe som kan sammenlignes med Guds hellighet. *Ingen er hellig som Herren*, som er tvers gjennom uten brist eller mangler. Bibelen sier om ham: *Du som har rene øyne, så du ikke kan se på det onde og ikke er i stand til å skue elendighet*. Og denne hellige Gud krever også hellighet fra hver eneste én av oss. Hans bud til oss i dag er: *Dere skal være hellige, for jeg er hellig*.

Gud er rettferdig. Bibelen sier at *Herren er en dommens Gud*, og at *rettferd og rett er hans trones grunnvoll*. Gud er ikke bare vår skaper og opprettholder, han er også vår dommer. Han skal utdele belønning og straff i tiden og evigheten, med en fullkommen rettferdighet som er hevet over enhver diskusjon og uten noen ankemulighet.

Gud er fullkommen. Hans kunnskap er fullkommen. *Ingen skapning er skjult for ham. Alt ligger nakent og bart for hans øyne som vi har å gjøre med*. Gud vet alt om fortid, nåtid og framtid, medregnet alle våre tanker, ord og gjerninger. Hans visdom er fullkommen og fullstendig utenfor vår fatteevne. *Å dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor usporlige hans veier*.

Gud er suveren. Han er den eneste og høyeste hersker over universet, og absolutt intet er utenfor hans kontroll. *Herren gjør alt han vil, i himmelen og på jorden*. Der er ingen tilfeldigheter

eller overraskelser i forbindelse med Gud. Han skriver hele verdens historie og *setter alt i verk etter sin viljes råd.* Gud trenger ikke noe råd eller noen tillatelse til noe av det han velger å gjøre. Heller ikke kan noen hindre ham fra å utføre det han ønsker. *Ingen kan hindre ham og si til ham: Hva gjør du?*

Gud er allmektig. Han har makt til å gjøre alt. Sagt med hans egne ord: *Se, jeg er Herren, alt kjøds Gud. Skulle noen ting være for vanskelig for meg?* Dette betyr ikke at Gud kan gjøre alt (han kan ikke lyve, forandre seg, gjøre noen feil, eller synde eller fornekte seg selv), men at han kan gjøre alt han ønsker og som er i overensstemmelse med hans karakter.

Dette er bare noen korte trekk som forteller noe av det Gud har åpenbart i Bibelen om sin egen natur og karakter. Der er andre sannheter om Gud i Bibelen (og vi skal se på en av disse på side 22), selv om der er mye ved ham vi ikke har mulighet for å forstå. Han *gjør storverk som ingen kan granske og underfulle ting som ingen kan telle.* I den forstand er det slik at *den Allmektige finner vi ikke, han som er så stor i makt*, og ingen som helst mengde av menneskelig intelligens eller kløkt kan endre på dette. Dette burde knapt overraske oss. Dersom vi kunne begripe alle sider ved Gud, ville han ikke være verd vår tilbedelse.

Hvem er jeg?

Alle pressituasjoner og problemer ved den moderne måten å leve på driver mange mennesker til en hvileløs leting etter mening og hensikt med tilværelsen. Vi har nå sett litt av hvem Gud er, men hva med oss? Hvorfor er vi til? Hvorfor er vi her på jorden? Har menneskelivet virkelig noen mening eller hensikt?

Det første vi må ha klart for oss er at mennesket ikke bare "eksisterer". Det er mer enn en tilfeldig opphopning av atomer som alle slumper til å passe sammen og utgjøre en hensiktsmessig "pakke" som vi kaller "et menneske ". Bibelen forteller oss at mennesket ble skapt ved en spesiell skaperhandling utført av en vis og hellig Gud. *Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem.* Mennesket er mer enn et høyt utviklet dyr eller en forfinet ape. Det er like forskjellig fra andre skapninger som dyr er fra planter og planter er fra mineraler. Når det gjelder størrelse er mennesket ubetydelig sammenlignet med sola, månen og stjernene, men Gud har gitt det en enestående og opphøyet plass i universet.

Dette kan en se av et av de første budene Gud ga mennesket: *Råd over havets fisker og himmelens fugler og over alt levende som rører seg på jorden.* Mennesket ble Guds personlige representant på jorden, med autoritet over alle levende skapninger.

Men mennesket ble også gitt en særskilt verdighet. Det å være skapt "i Guds bilde" betyr ikke at mennesket ble dannet i samme størrelse eller form som Gud (vi har alt sett at Gud ikke har "størrelse" eller "form"), heller ikke at mennesket er et miniatyrbilde av Gud som er i besittelse av alle Guds kvaliteter, bare i mindre kvanta. Det betyr at mennesket ble skapt som et åndelig, forstandig, moralsk og udødelig vesen, med en natur som var fullkommen. Med andre ord var mennesket en sann avspeiling av Guds hellige karakter.

I tillegg var det slik at mennesket gladelig og konstant valgte å lyde alle Guds bud, og resultatet av dette var et liv i perfekt harmoni med ham. Mennesket hadde ingen "identitetskrise" på det tidspunkt! Det visste nøyaktig hvem det var og hvorfor det var her i verden, og det inntok lydig den plass som Gud hadde gitt det.

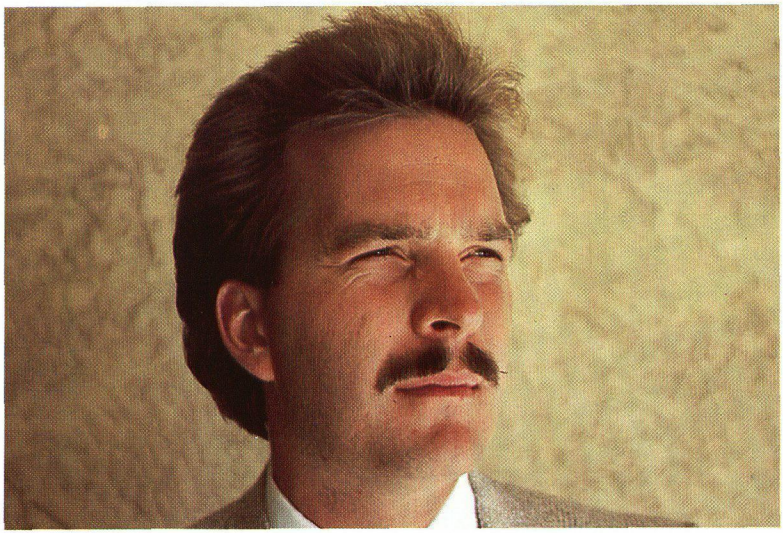

Men ikke bare opplevde mennesket sin posisjon i verden som fullkomment meningsfull og fullstendig tilfredsstillende. Gud var også tilfreds med mennesket! Dette vet vi fordi Bibelen forteller oss at da hans skaperverk var fullført og mennesket kront med sin ærefulle stilling, da så Gud *alt det han hadde gjort, og se, det var overmåte godt*. På det punkt i historien levde fullkomne mennesker i fullkomne omgivelser med et fullkomment forhold til hverandre og i fullkommen harmoni med Gud.

Slik er neppe situasjonen i dag! Hva har skjedd?

Hva gikk galt?

Det likefremme svar på spørsmålet er dette: *Synden kom inn i verden ved ett menneske, og døden på grunn av synden.*

Den første mann og kvinne (Adam og Eva) fikk stor frihet, men også en alvorlig advarsel: *Men treet til kunnskap om godt og ondt må du ikke ete av, for den dag du eter av det, skal du visselig dø.* Dette var en ideell prøve på menneskets vilje til å være lydig mot det Gud sa simpelthen fordi Gud hadde sagt det. Men djevelen fristet Eva til ikke å tro på og å være ulydig mot Guds ord, og hun gjorde slik djevelen sa. *Kvinnen så nå at treet var godt å ete av, og at det var en lyst for øynene – et prektig tre, siden det kunne gi forstand. Så tok hun av frukten og åt. Hun gav også sin mann, som var med henne, og han åt.*

I det øyeblikk "kom synden inn i verden". Ved sin frivillige ulydighet kuttet mennesket selv den forbindelse til Gud som han hadde gitt dem. I stedet for å elske Gud, ble *Adam og Eva fylt av redsel for ham: Adam og hans hustru skjulte seg for Gud Herrens åsyn mellom trærne i hagen.*

Men Gud hadde sagt at mennesket kom til å dø dersom det var ulydig, og det var nettopp det som skjedde. Død betyr atskillelse, og på ett fryktelig øyeblikk var mennesket blitt skilt fra Gud. Mennesket døde åndelig. Samtidig begynte også en legemlig

dødsprosess, og mennesket hadde nå en død sjel og et døende legeme. Men det var ikke alt: Adams og Evas barn fikk sine foreldres fordervede natur og syndige karakter i arv. Fra da av har syndens gift bredt seg til alle Adams etterkommere, slik forurensing av kilden brer seg til en hel elv. Døden *trengte gjennom til alle mennesker, fordi de syndet alle.*

Legg merke til det viktige ordet "alle", som selvsagt inkluderer både den som har skrevet og den som nå leser denne siden. Det kan hende at vi aldri møtes her på jorden, men vi har dette felles – vi er syndere og vi er døende. *Dersom vi sier at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss*, og hvis vi påberoper oss at vi ikke er døende, gjør vi oss til latter. Å fjase bort de faktiske forhold endrer ikke på sannheten.

Mange av dagens avis-, televisjons- og radionyheter minner oss på det faktum at verden er i vill uorden. Det er lett å fordømme vold, urettferdighet, uorden og forbrytelser i samfunnet, men før du kritiserer andre, da spør deg selv om du er fullkommen og lever et liv som tilfredsstiller en hellig Gud. Er du absolutt ærlig, ren, kjærlig og uselvisk? Gud vet svarene på disse spørsmålene – og det gjør du også! *Alle har syndet og står uten ære for Gud.* Du er en synder av fødsel, av natur, ved praksis og gjennom dine valg, og du har et alarmerende behov for å se disse fakta i øynene – og følgene av dem.

Er synd noe alvorlig?

Når en sykdom får sin diagnose, er det viktig å spørre: "Er det alvorlig?" Det er enda viktigere å stille det spørsmålet når det dreier seg om den åndelige sykdom som kalles synd. Mange mennesker vil gladelig gå med på at de er syndere, fordi de ikke har noe begrep om hva dette betyr. Det behandler det som om det skulle være "bare menneskelig natur", eller de skjuler seg bak det faktum at "alle gjør det". Men disse utsagnene lurer seg unna den virkelige hovedsaken: Er synd noe alvorlig? Her er noe av det Bibelen sier om deg som en synder:

Du er en "fallen". Dette betyr ikke at du er så dårlig som det er mulig å bli, heller ikke at du konstant begår enhver synd. Det betyr heller ikke at du ikke kan skille rett fra galt, eller gjøre noe som er til glede og nytte. Men det dette betyr er at synden har invadert alle deler av din natur og personlighet – ditt sinn, din vilje, dine følelser, din bevissthet, disposisjon og tenkeevne. *Svikefullt er hjertet, mer enn noe annet, det kan ikke leges.* Roten til dine problemer ligger ikke i hva du gjør, men hva du er! Du begår synd fordi du er en synder.

Du er uren. Bibelen er klinkende klar på dette punkt: *For innenfra, fra menneskehjertet, er det de onde tankene kommer: utukt,*

tyveri, mord, hor, griskhet, ondskap, svik, utskeielser, ondt øye, spott, hovmod, uforstand. Legg merke til at lista inkluderer både tanker, ord og gjerninger. Dette viser at i Guds øyne er all synd like alvorlig. Noen mennesker begrenser sin oppfatning av synd til å gjelde ting som mord, utukt og tyveri, men Bibelen gjør det klart at vi ikke har noen rett til å tenke på denne måten. Synd er alt som ikke når opp til Guds fullkomne standarder. Hver eneste ting vi sier, tenker eller gjør som er noe annet enn fullkomment, er synd. Møt nå dette spørsmålet: *Hvem kan si: Jeg har renset mitt hjerte, jeg er fri fra min synd?* Kan du? Hvis ikke, da er du uren.

Du er trossig. Bibelen lærer at *synd er lovbrudd*, åpent og frivillig opprør mot Guds autoritet og lov. Ingen borgerlig lov tvinger deg til å lyve, bedra, ha urene tanker eller synde på noen annen måte. Du velger å synde. Du velger å bryte Guds hellige lov. Helt frivillig er du ulydig mot ham, og det er alvorlig, fordi *Gud er en rettferdig dommer, og en Gud som er vred hver dag.* Gud kan aldri være bløthjertet i forhold til synd, og du kan være viss på at ikke en eneste synd vil forbli ustraffet.

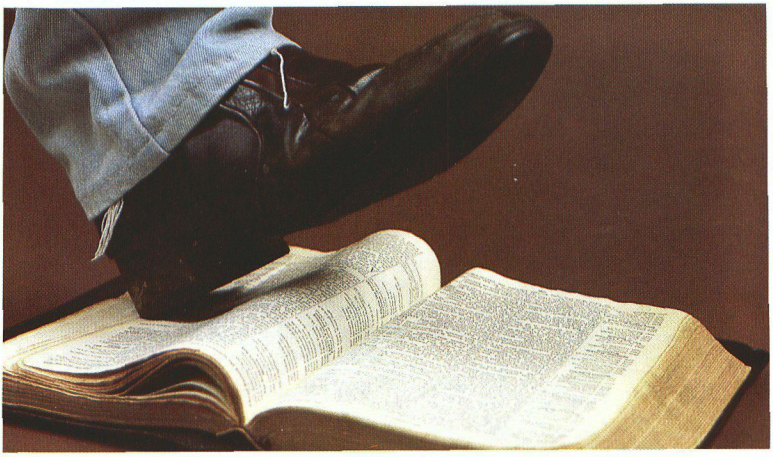

En liten del av Guds straff over synd kommer i dette liv (selv om vi kanskje ikke legger merke til det). Men den endelige straff vil bli utmålt etter døden, når dommens dag kommer. *Så skal da hver og en av oss gjøre Gud regnskap for seg selv.*

Hvor går jeg når jeg farer herfra?

Der er mange ideer om hva som hender når vi dør. Noen sier at vi alle blir tilintetgjort, andre sier at vi alle går til himmelen. Atter andre tror at vi går til et sted der syndige sjeler blir gjort i stand til å komme til himmelen. Men intet i Bibelen understøtter noen av disse ideene.

I stedet leser vi dette: *Det er menneskenes lodd én gang å dø, og deretter dom.* De som står i et rett forhold til Gud vil da bli ønsket velkommen inn i himmelen, for å tilbringe evigheten i hans herlige nærvær. Alle andre vil komme til å erfare dette: *Den straff de skal lide blir en evig fortapelse borte fra Herrens åsyn og fra hans makts herlighet.* Det vanligste ord Bibelen bruker for å beskrive dette er "helvete". Her følger fire viktige sannheter om det:

Helvete er et faktum. Det er ikke noe som er "oppfunnet av kirken". Bibelen sier mer om helvete enn den gjør om himmelen, og den etterlater ingen tvil omkring dets realitet. Den taler om *dommen til helvete*, og om dem som vil bli *kastet i helvete.*

Helvete er fryktelig. Det er beskrevet i Bibelen som *pinens sted*, som *ildovnen*, som et sted med *evige bål* og *ild som ikke kan slokkes.* Det er et smertens og lidelsens sted hvor de skal

gråte og skjære tenner, og hvor de ikke har *hvile dag eller natt.* Dette er fryktelige ord, men de er sanne. De som er i helvete er avskåret fra alt godt, under Guds forbannelse og utenfor rekkevidden av selv den minste hjelp og trøst som hans nærvær kan bringe.

Helvete er endelig og uforanderlig. Alle veiene til helvete har enveistrafikk. Der er ingen utgang. Mellom helvete og himmelen er der *festet et stort svelg.* Skrekken, ensomheten og den grusomme lidelsen er ikke en forbigående renselsesprosess, men en tilstand under straff – for evig!

Helvete er fortjent. Bibelen forteller oss at Gud skal dømme verden med rettferdighet, og han er fullkomment rettferdig når han sender syndere til helvete. Når det kommer til stykket, gir han dem det de selv har valgt. De forkaster Gud her, og han forkaster dem der. De velger å leve sine liv i ugudelighet, og han stadfester deres valg – for evig. Gud kan ikke med rette anklages for urettferdighet eller ufortjent behandling!

I lyset fra disse fryktelige sannheter trenger du å tenke meget alvorlig over et spørsmål som ble stilt til en gruppe mennesker i det Nye Testamente: *Hvordan skal dere unnfly dommen til helvete?*

Er der noen hjelp i religion?

Mennesket er blitt kalt et religiøst dyr. *The Encyclopedia of Religion and Ethics* lister opp hundrevis av måter som mennesker har forsøkt å tilfredsstille sine religiøse lengsler og følelser på. De har tilbedt solen, månen og stjernene; jorden, ilden og vannet; gudebilder av tre, stein og metall; fisker, fugler og dyr. De har tilbedt talløse guder og ånder som har vært produkter av deres egen fordervede innbilning. Andre har forsøkt å tilbe den sanne Gud gjennom en hel rekke forskjellige offerhandlinger, seremonier, sakramenter og gudstjenester. Men "religion", uansett hvor alvorlig den er ment, kan aldri løse menneskets problem med synden, av minst tre ulike årsaker.

Religion kan aldri tilfredsstille Gud. Religion er menneskets forsøk på å skaffe seg et rett forhold til Gud, men ethvert slikt forsøk er nytteløst, fordi endatil det beste et menneske kan prestere er mangelfullt, og dermed uakseptabelt for Gud. Bibelen kunne ikke ha vært klarere: *All vår rettferdighet ble som et urent klesplagg.* Gud krever fullkommenhet, og religiøs aktivitet duger ikke til å tilfredsstille kravet.

Religion kan aldri fjerne synd. Dine verdifulle egenskaper kan aldri sette dine mangler ut av betraktning. Gode gjerninger kan aldri fjerne dårlige. Dersom en person kommer i et rett forhold til Gud, da er det *ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.* Ingen religiøse handlinger eller erfaringer - barnedåp, konfirmasjon, annen form for dåp, nattverd, kirkegang, bønner, gaver, offer av tid og krefter, bibellesning eller noen ting annet – kan fjerne eller sette ut av betraktning en eneste synd.

Religion kan aldri forandre menneskets syndige natur. En persons handlinger er ikke problemet, men bare symptomet. Hjertet av menneskets problem er menneskets hjerte, og av natur er menneskets hjerte korrupt og fordervet. Å gå til kirke eller ta del i religiøse seremonier kan kanskje få deg til å føle godt, men de kan ikke gjøre deg god. *Kunne det bare komme en ren av en uren! Ikke én!*

Noen av de religiøse aktivitetene som er nevnt ovenfor ser selvsagt "gode" i seg selv. For eksempel er det rett å gå der Guds ord blir forkynt, å lese Bibelen eller å be, fordi Gud ber oss å gjøre disse ting. Men du våger ikke å stole på at de skal gi deg et rett forhold til Gud. De er ikke bare ute av stand til bevirke dette, men ved å stole på dem ville du i virkeligheten bare øke din synd og legge mer til din fordømmelse.

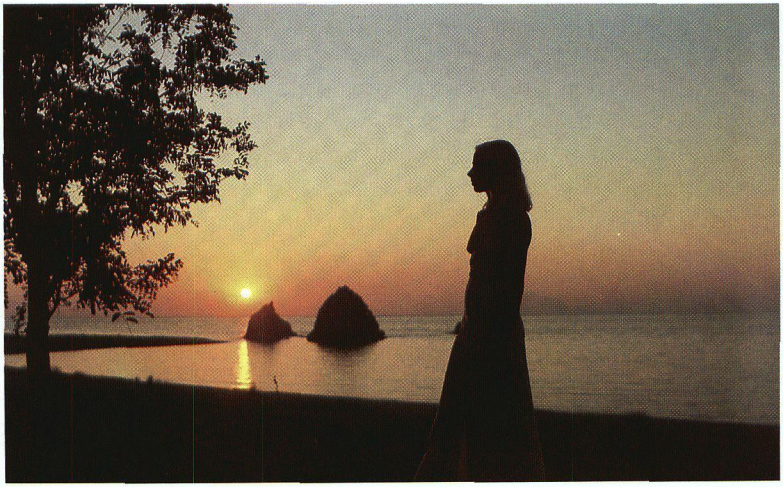

Fins der et svar?

Ja, der fins – og Gud har forsynt oss med det! Det sentrale budskap i Bibelen er summert opp i disse ordene: *For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.*

Vi så tidligere at en rettferdig og hellig Gud må straffe synd. Men Bibelen forteller oss også at *Gud er kjærlighet.* Mens Gud hater synd, elsker han syndere og lengter etter å tilgi dem. Men hvordan kan en synder på rettferdig vis bli tilgitt når Guds lov krever hans åndelige og fysiske død? Bare Gud kunne løse det problemet, og han gjorde det i personen Jesus Kristus. *Faderen har sendt Sønnen som verdens frelser.*

Gud Sønnen ble et menneske ved en frivillig handling. Selv om Jesus ble menneske fullt ut, fortsatte han å være sann Gud. Bibelen sier at *i ham bor hele guddommens fylde legemlig.* Han fortsatte å være sann Gud like fullstendig som om han ikke hadde blitt menneske, og han ble like fullstendig menneske som om han ikke var Gud. Jesus Kristus er derfor enestående, og Bibelen stadfester dette på mange forskjellige måter. Hans unnfangelse var enestående. Han hadde ingen jordisk far, men ble unnfanget i en jomfrus morsliv ved den Hellige Ånds mirakuløse kraft. Hans ord var enestående: Mennesker ble *slått av undring over hans lære, for hans tale*

var med myndighet. Hans mirakler var enestående: Han gikk omkring *og helbredet alle slags sykdommer og plager blant folket,* og ved flere anledninger reiste han endatil opp personer som var døde. Hans karakter var enestående: Han ble *prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd,* slik at Faderen kunne si om ham: *"Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag."*

Legg merke til den siste setningen! Dette betyr at som menneske holdt Jesus Guds lov helt og fullt, og var derfor ikke underlagt syndens doble dødsstraff. Likevel ble han arrestert på grunnlag av en oppkonstruert anklage, dømt på grunnlag av falskt bevismateriale og til sist hengt på et kors ved Jerusalem. Men hans død var ikke et "innfall" eller et uunngåelig uhell. Det var en del av *Guds fastsatte råd og forutviten.* Faderen sendte Sønnen i den bestemte hensikt at han skulle betale dødsstraffen for synden, og Jesus kom av villig hjerte. Med hans egne ord er det sagt at hensikten med hans komme til verden var å *gi sitt liv til en løsepenge i manges sted.* Hans død var like enestående som hans liv.

Dette gjør det livsviktig at du forstår det som hendte da Jesus døde, og hva hans død kan bety for deg.

Hvorfor korset?

Hele Bibelens lære peker hen til Jesu død. Verken hans fullkomne liv eller hans vidunderlige lære eller hans kraftfulle mirakler er brennpunktet for Bibelens budskap. Alt dette er viktige sider ved hans liv, men framfor alt annet kom Jesus til verden for å dø. Hva er det som gjør hans liv så viktig? Svaret ligger i at han døde som en stedfortreder, en syndebærer og en frelser.

Stedfortrederen Jesus. Dette demonstrerer Guds kjærlighet. Syndere er skyldige, fortapte og hjelpeløse stilt overfor Guds hellige lov, som krever straff for enhver synd. Hvordan kan de ha mulighet for å unnslippe Guds rettferdige vrede? Bibelens svar er dette: *Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere.* Som en del av en forbausende redningsplan tok Gud Sønnen frivillig synderes plass og bar selv straffen for deres synder. Den syndefrie Guds Sønn gikk villig inn og led og døde i stedet for dem, *en rettferdig for urettferdige.*

Syndebæreren Jesus. Dette demonstrerer Guds hellighet. Der var ikke noe "lureri" ved Kristi død. Straffen for andres synd ble betalt helt og fullt ved Guds syndefrie Sønns død. Da han hang på korset, ropte han ut: *Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?* I den fryktelige stund vendte Gud Faderen ryggen til sin

elskede Sønn, som da måtte gjennomgå den straffen å bli skilt fra Gud. Legg merke til hvordan dette viser Guds fullkomne hellighet. All synd, enhver synd, må få sin straff – og da Jesus tok plassen i stedet for syndere ble han like ansvarlig for deres synder som om han selv hadde vært skyld i dem. Det ene menneske som levde et fullkomment liv led den doble dødsstraffen som de skyldige hadde gjort seg fortjent til.

Frelseren Jesus. Dette demonstrerer Guds makt. Tre dager etter sin død ble Jesus *etter hellighets Ånd – godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde. Han fremstilte seg levende med mange beviser, etter at han hadde lidt, og Kristus dør ikke mer. Døden har ikke lenger noen makt over ham.* Ved å reise Kristus opp fra de døde demonstrerte Gud på en mektig måte at han godtok hans død i stedet for syndere som den fullstendige og fullkomne betaling av syndens straff, og som det grunnlag han kan tilby en fullstendig og fri ettergivelse på til dem som uten dette hadde vært dømt til å tilbringe evigheten i helvete.

Men hvordan kan alt dette bety noe for deg personlig? Hvordan kan du komme i et rett forhold til Gud? Hvordan kan Kristus bli din Frelser?

Hvordan kan jeg bli frelst?

Når du nå har lest så langt, har du da et oppriktig ønske om å bli frelst? Ønsker du å komme i et rett forhold til Gud – uansett hva det koster og hvilke følger det måtte få? Hvis ikke, da har du gått glipp av å forstå hvor viktig det som står på de sidene du har lest er. Du burde derfor lese dem en gang til, sakte og grundig, mens du ber Gud vise deg sannheten.

Dersom Gud har vist deg din nød, og du ønsker å bli frelst, da trenger du *omvendelse til Gud og troen på vår Herre Jesus Kristus.*

Du må vende om. Dette innebærer en fullstendig endring i forhold til synd. Der må en sinnsforandring til. Du må innrømme at du er en synder, en opprører mot en hellig og kjærlig Gud. Der må en hjerteforandring til – ekte sorg og skam over usselheten og skittenheten ved din synd. Så må du bli villig til å forlate den og forandre retning på livet ditt. Gud oppfordrer mennesker til å *gjøre gjerninger som er omvendelsen verdige.* Du må gjøre dette. Gud vil ikke tilgi noen synd som du ikke er villig til å oppgi. Å omvende seg er å gå i en ny retning, i det en helhjertet søker å leve på en måte som behager Gud.

Du må ha tro på Kristus. For det første betyr dette å godta at Jesus *er Messias, den levende Guds Sønn,* og at Kristus døde *for ugudelige.* For det andre betyr det å tro at Kristus i sin makt

og kjærlighet er villig til å frelse deg. For det tredje betyr det at du virkelig setter din lit til Kristus og stoler på at han, og han alene, kan sette deg i et rett forhold til Gud. Din stolte, syndige natur vil kjempe mot at du oppgir å stole på din egen "godhet" eller religiøsitet. Men du har intet alternativ. Du må slutte å stole på noe annet og bare sette din lit til Kristus, som kan *fullkomment frelse dem som kommer til Gud ved ham.*

Dersom Gud har vist deg ditt behov og gitt deg denne lengsel, da vend deg til Kristus – og gjør det nå! Det beste er å be høyt til ham, for dette kan hjelpe deg til å være bevisst i forhold til det du holder på med. Bekjenn at du er en skyldig, fortapt og hjelpeløs synder, og be av hele ditt hjerte at Kristus må frelse deg. Be ham også å innta sin rettmessige plass som Herre i livet ditt, og sette deg i stand til å vende deg bort fra synd til et liv for ham.

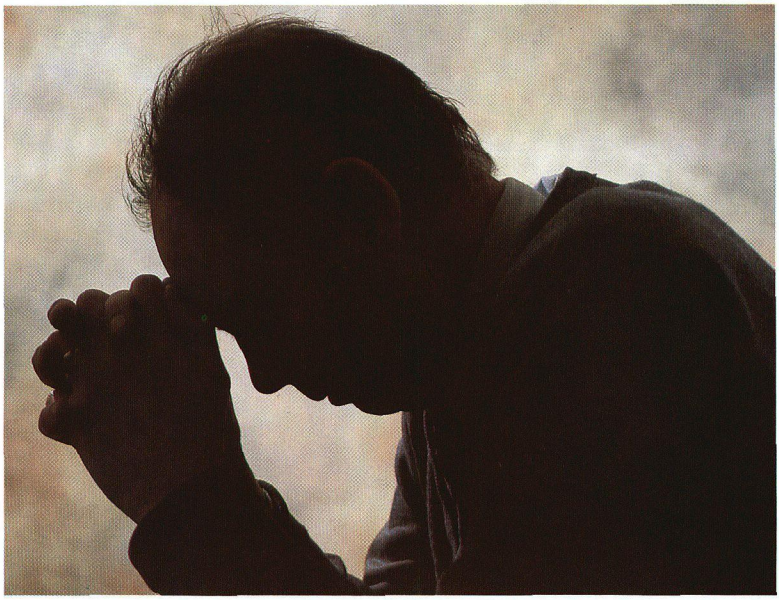

Bibelen sier at *dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud oppreiste ham fra de døde, da skal du bli frelst,* og at *hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.* Dersom du virkelig setter din lit til Kristus som din frelser og anerkjenner ham som din Herre, da kan du gjøre krav på at disse løftene gjelder deg.

Dersom du nå setter din lit til Kristus, er der mange vidunderlige ting du kan glede deg over. For eksempel er du nå kommet i et rett forhold til Gud. Bibelen kaller dette å bli "rettferdiggjort", og sier at *da vi nå er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus*. Ved Kristus har dine synder fått sin behandling: *Hver den som tror på ham, får syndenes forlatelse ved hans navn.* Du er nå blitt et medlem av Guds familie, for alle som har tatt imot Kristus, har fått *rett til å bli Guds barn.* Du er nå trygg for evig, for det er nå *ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.* Gud har selv kommet inn i ditt liv ved personen den Hellig Ånd: *Hans Ånd som reiste Jesus opp fra de døde, bor i dere.* Hvilke mektige sannheter dette er!

Nå trenger du å vokse i ditt nye åndelige liv. Her følger fire viktige ting som du vil ha bruk for å gi nøye akt på:

Bønn. Du er nå blitt i stand til å snakke til Gud som din Far, noe du aldri har vært i stand til tidligere. Du kan tilbe ham, idet du priser ham for hans herlighet, makt, hellighet og kjærlighet. Du kan be om daglig tilgivelse. Ikke engang de som blir Guds barn er fullkomne, men *dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.* Du kan takke ham hver eneste dag for hans godhet mot deg. Der er så mange ting du vil få lyst til å takke ham for, også

de hverdagslige goder i livet som vi så lett tar for gitt. Men du kommer særlig til å få lyst til å takke ham for at han frelste deg og tok deg inn i sin familie og for at han ga deg evig liv. Du skulle aldri finne det vanskelig å gjøre dette! Du kan også be om hans hjelp, styrke og veiledning for ditt eget liv og for andres liv. Spesielt vil du ha lyst til å be for andre mennesker du kjenner som er borte fra Gud, slik du en gang var.

Bibellesning. Når du ber, snakker du med Gud. Når du leser Bibelen, snakker Gud til deg. Det er derfor meget viktig at du leser i den hver eneste dag, slik at du kan finne ut *hva som er til behag for Herren.* Mens du gjør dette, be ham da å gjøre deg i stand til å forstå meningen av det du leser og å rette deg etter Bibelens lære, slik at du *ved den kan vokse.* Dersom du trenger hjelp til å studere Bibelen til å begynne med, da kan du henvende deg til forlaget eller den personen som står nevnt side 31, så vil du få tilsendt materiell som kan være til hjelp.

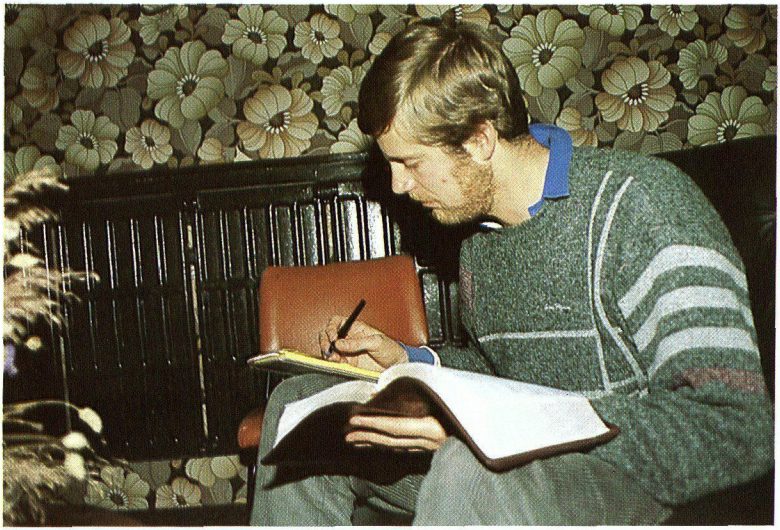

Fellesskap. Nå som du er blitt et medlem av Guds familie, ønsker han at du ofte skal komme sammen med dine brødre og søstre. *La oss ikke holde oss borte fra vår egen forsamling, – men la oss formane hverandre.* Dette innebærer å slutte seg til en lokal

forsamling, så gjør for all del dette så snart som mulig. Å velge den rette forsamling er ikke alltid like lett, og du vil nok ønske å finne en som klart tror og lærer de bibelske sannheter du har lest på disse sidene. Den person som gav deg dette hefte, vil nok være i stand til å hjelpe deg. I din lokale forsamling vil du lære mer om Gud. Du vil få hjelp gjennom andres erfaring, du vil lære om hvor viktig det er å følge Guds særlige instrukser om dåp og brødsbrytelse, og du vil kunne oppleve gleden ved å dele med andre ut fra de gaver og evner som Gud har gitt deg. Du trenger forsamlingen, og forsamlingen trenger deg!

Tjeneste. Det kommer nå til å bli ditt privilegium å *tjene Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel.* Husk alltid at Gud *har frelst oss og kalt oss med et hellig kall.* La hellighet bli en absolutt førsteprioritet: *Dette er Guds vilje, deres helliggjørelse.* Deretter bør du søke å bruke dine spesielle gaver i Guds tjeneste, for husk at du er *skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger.* Til slutt: Vær særlig oppmerksom på muligheter til å fortelle andre *alt det Herren har gjort for deg.* Å fortelle andre om Kristus er ikke bare en plikt for dem som tror på ham, men det er en oppmuntrende opplevelse!

Søk fra nå av å leve på en slik måte at du i alle deler av ditt liv kan *forkynne hans storhet, han som kalte deg fra mørket til sitt underfulle lys.*

Dersom du har tatt imot Jesus som din Frelser og Herre under lesningen av dette heftet, og ønsker hjelp til din daglige bibellesning, da er du velkommen til å ta kontakt med forlaget for å få tilsendt materiell som kan hjelpe deg. Adressen er:

Bibelsk Bibliotek
Rådhusgten 23
4614 Kristiansand
Tlf/faks 38 02 19 21
info@bibelsk-bibliotek.com
www.bibelsk-bibliotek.com

Trenger du mer hjelp? Vær vennlig å kontakte følgende person:

Bibelhenvisninger som er brukt i dette heftet er følgende:

Side 4
Hebreerne 11,6
1.Mosebok 1,1
Hebreerne 11,3
Salme 33,9

Side 5
Apostelgjerningene 17,24
1.Mosebok 2,7
Salme 139,14

Side 6
Job. 11,7
Salme 19,2
Romerne 1,20

Side 7
2. Peter 1,21
Salme 19,8-9
2. Timoteus 3,16
1.Tessalonikerne 2,13

Side 8
Jeremia 10,10
Jesaja 44,6
Filipperne 2,11
Johannes 1,1
2. Korinterne 3,18

Side 9
Johannes 4,24
Johannes 1,18
Jeremia 23,24
Salme 90,2
Åpenbaringen 1,8
Malakias 3,6
Apostelgjerningene 17,25

Side 10
2.Mosebok 15,11
1.Samuel 2,2
Habakkuk 1,13
1.Peter 1,16
Jesaja 30,18
Salme 97,2
Hebreerne 4,13
Romerne 11,33

Side 11
Salme 135,6
Efeserne 1,11
Daniel 4,35
Jeremia 32,27
Job 5,9
Job 37,23

Side 12
1.Mosebok 1,27
1.Mosebok 1,28

Side 13
1.Mosebok 1,31

Side 14
Romerne 5,12
1.Mosebok 2,17
1.Mosebok 3,6
1.Mosebok 3,8

Side 15
Romerne 5,12
1.Johannes 1,8
Romerne 3,23

Side 16
Jeremia 17,9
Markus 7,21-22

Side 17
Ordspråkene 20,9
1.Johannes 3,4
Salme 7,12
Romerne 14,12

Side 18
Hebreerne 9,27
2.Tessalonikerne 1,9
Matteus 23,33
Matteus 5,29
Lukas 16,28
Matteus 13,42
Jesaja 33,14
Matteus 3,12

Side 19
Matteus 22,13
Åpenbaringen 14,11
Lukas 16,26
Apostelgjerningene 17,31
Matteus 23,33

Side 20
Jesaja 64,6

Side 21
Efeserne 2,9
Job 14,4

Side 22
Johannes 3,16
1.Johannes 4,8
1.Johannes 4,14
Kolosserne 2,9

Side 23
Lukas 4,32
Matteus 4,23
Hebreerne 4,15
Matteus 3,17
Apostelgjerningene 2,23
Matteus 20,28

Side 24
Romerne 5,8
1.Peter 3,18

Side 25
Markus 15,34
Romerne 1,4
Apostelgjerningene 1,3
Romerne 6,9

Side 26
Apostelgjerningene 20,21
Apostelgjerningene 26,20
Matteus 16,16
Romerne 5,6

Side 27
Hebreerne 7,25
Romerne 10,9
Romerne 10,13

Side 28
Romerne 5,1
Apostelgjerningene 10,43
Johannes 1,12
Romerne 8,1
Romerne 8,11
1.Johannes 1,9

Side 29
Efeserne 5,10
1.Peter 2,2
Hebreerne 10,25

Side 30
5.Mosebok 10,12
2.Timoteus 1,9
1.Tessalonikerne 4,3
Efeserne 2,10
Markus 5,19
1.Peter 2,9

SPØRSMÅL DU IKKE KAN KOMME UTENOM

JOHN BLANCHARD

Helse, finans, familie, framtiden -
Livet er fullt av spørsmål.

Det finnes dypere spørsmål også. Hvem er jeg?
Hvorfor er jeg her? Hvor er jeg på vei til?
Hva er hensikten med livet?

Men de uunngåelige spørsmålene er om Gud.
Eksisterer han? Hvordan er han? Kan jeg kjenne
ham og oppleve hans makt i mitt liv?
Hvis ja, hvordan?

Dette heftet tar for seg disse viktige spørsmål og
svarer på dem på en enkel, klar og direkte måte.

Les tekstene nøye. De kan komme til å forandre livet ditt - for alltid.

EVANGELICAL PRESS
ISBN 82-92098-00-3
Norwegian/Norsk